

[Grøndahl.]

tragtning, at bestemmelserne skulle være udtryk for et ulovligt formål, må anses for urigtig, men ministeren udtalte ikke sin opfattelse af, hvorledes han så på kravet om medlemskab af en bestemt arbejdsløsheds-kasse. Vi hørte i dag med interesse, hvorledes den nuværende højtærede finansminister be-dømte dette forhold.

Den 12. december 1962 havde det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen et spørgsmål til forsvarsministeren angående hærens, søværnets og flyvevåbnets civile funktionærer og deres forhandlingsret, og den 16. januar 1963 havde det samme ærede medlem et spørgsmål til ministeren for offentlige arbejder vedrørende forhandlings-retten om overenskomst for det nystartede fagforbund af chauffører ved de danske statsbaners rutebiler; til trods for at det i realiteten drejer sig om nøjagtigt de samme principielle fagforeningsstridsspørgsmål, er de to ministres afgørelser i klar modstrid, som også nævnt af andre ærede ordførere, idet den ene minister hævder, at det er såre naturligt, at der er to organisationer, der kan forhandle om samme overenskomst, me-dens den anden minister lige så stærkt hæv-der, at det må være skadeligt for stats-banerne og deres kunder at have to organi-sationer, der skal forhandle.

Efter hvad der er blevet mig meddelt, har generaldirektøren for statsbanerne over for det nystiftede forbund af chauffører ved DSBs rutebiler udtalt, at de chauffører, der ikke fortsat blev stående som medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasse, ville blive afskediget. Om denne udtalelse senere er blevet modereret, ved jeg ikke, men forhandling efter forhandling har hid-til ikke bragt noget som helst resultat, og den mægtige Arbejdsmændenes Arbejdslø-sheds-kasse og det pågældende fagforbund står indtil i dag som ubestridt sejrherre, bravt bistået af ministeren.

Sådanne forhold bør ændres, og vi er enige i, at finansministeren foranlediger, at der fastlægges ensartede retningslinjer for statens afslutning af overenskomster med faglige organisationer, og at disse overens-komster ikke kræver, at de ansatte skal være medlemmer af bestemte faglige organisatio-ner eller bestemte arbejdsløsheds-kasser.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne først sige til de ærede medlemmer, der har været inde på det spørgsmål, at jeg ikke for min part vil kunne billige, at der bliver tale om afskedigelse af de pågældende rute-bilchauffører, i alt fald ikke hvis det begrun-des med, at de er medlemmer af den nye organisation og ikke af Dansk Arbejds-mands- og Specialarbejder Forbund, og natur-ligvis heller ikke af, at der sker lønnedset-telser eller afkortning af opsigelsesvarsel og hvad der ellers blev nævnt i så henseende. Det er mig ikke bekendt, om der ved diskus-sioner mellem statsbanerne og den pågæl-dende organisation er blevet anvendt ud-tryk, der har kunnet tydes i den retning. Så vidt jeg har kunnet følge med, er der da i hvert fald ikke i praksis sket noget som helst i den retning, og det mener jeg altså heller ikke kan komme på tale. På den anden side: når de ærede medlemmer var ængstelige for, hvad der var fremsat af trusler denne vej, så kunne det måske inter-essere mig at høre, om de trusler, som fra chaufførernes side er fremsat om strejke, om de ikke interesserer. Det plejer jo ellers de ærede medlemmer at være yderst følsomme over for.

For mig at se må de afgørende betragt-ninger i dette forhold vedrørende rutebil-chaufførerne være dels dette, at der er tale om et bestående overenskomstforhold — og det adskiller denne sag afgørende fra sagen fra forsvaret — og dels at Dansk Arbejds-mands- og Specialarbejder Forbund har ikke 1 000, eller hvor mange chauffører det nu er, men 7 000 ekstraarbejdere af forskellige kategorier beskæftiget ved statsbanerne, og jeg kan ikke finde det urimeligt, at man fra statsbanernes side må se dette forhold under ét og i lyset af det, det drejer sig om, nemlig et hidtil bestående overenskomstforhold.

Det forekommer derfor mig, at løsningen på denne sag — og så kan man jo godt an-tage det ærede medlem hr. Morten Langes metode, at man snakker om tingene — at løsningen på denne sag må være, at de på-gældende chauffører kommer til rette med det forbund, de er gået fra. Jeg vil tro, at det ikke skulle være aldeles udelukket. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men jeg har i hvert fald ladet mig fortælle, at vi på dette punkt har samme fænomen, som vi så inden